

[Justitsministeren]

(Lovforslag nr. L 105).

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel for, at en kommune kan sammenlægge brandkommissionen og civilforsvarskommissionen til en beredskabskommission. Forslaget forudsætter en samtidig ændring af civilforsvarsloven i overensstemmelse med det fremsatte forslag herom.

Indenrigsministeriet igangsatte i 1977 et udvalgsarbejde om civilforsvar og brandvæsen m. v. Udvalget fik blandt andet til opgave at udarbejde forslag til etablering af et lokalt beredskab omfattende det nuværende civilforsvar og brandvæsen i kommunerne som én organisation.

Udvalget har i sin betænkning, der blev afgivet i 1978, gennemgået en række fordele og ulemper ved forskellige grader af samordning eller integration af det kommunale brandvæsen og civilforsvar. Udvalget har konstateret, at der på det gældende lovgrundlag er gennemført samordning i varierende grad i ca. 40 af landets primærkommuner. Udvalget har ikke fundet grundlag for at foreslå en obligatorisk samordning eller integration af væsenerne, men har fundet behov for, at brandloven og civilforsvarsloven ændres således, at det bliver muligt for en kommune med såvel brandkommission som civilforsvarskommission at bestemme, at disse skal sammenlægges til en beredskabskommission, hvis det findes ønskeligt eller hensigtsmæssigt.

Lovforslaget tilsigter at gennemføre udvalgets forslag om at give den enkelte kommune mulighed for at foretage denne sammenlægning. Udvalget har fundet, at den enkelte kommune er bedst egnet til at foretage den samlede hensigtsmæssighedsvurdering, herunder vedrørende de praktiske fordele ved en sammenlægning. I overensstemmelse hermed indeholder lovforslaget ikke særlige kriterier for anvendelse af beføjelsen til sammenlægning.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om personnavne.

(Lovforslag nr. L 106).

Lovforslaget, der afløser den gældende navnelov fra 1961, skal især gennemføre navneretlig ligestilling mellem mænd og kvinder og mellem børn i og uden for ægteskab.

Ifølge de gældende regler får et barn i ægteskab ved fødslen faderens navn, medens et barn uden for ægteskab får moderens navn. Efter lovforslaget får børn – hvad enten de er født i eller uden for ægteskab – ved fødslen forældrenes efternavn, såfremt forældrene har samme efternavn. Hvis forældrene ikke har samme efternavn, kan de vælge, om barnet skal have sin fars eller sin mors navn.

Med hensyn til ægtefællers navn er det i dag sådan, at kvinden ved ægteskabets indgåelse automatisk får mandens navn, medmindre hun erklærer at ville beholde sit hidtidige navn. Efter forslaget beholder ægtefællerne ved indgåelse af ægteskab deres hidtidige navne. Ønsker de at føre samme efternavn, kan den ene ægtefælle ved anmeldelse til vielsemyndigheden antage den anden ægtefælles navn.

Navneloven er ifølge sagens natur en lov, der har betydning for os alle. Det er derfor et vigtigt område, hvor man fra lovgivningens side kan markere en ligestilling mellem kvinder og mænd og mellem børn i og uden for ægteskab. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er ligestilling ikke alene et spørgsmål om lovregler, men nok så meget et spørgsmål om befolkningens holdning. En kønsneutral lovgivning kan imidlertid medvirke til den nødvendige holdningsændring.

Lovforslaget bygger på principperne i det forslag til ændring af navneloven, som medlemmer af det radikale venstre fremsatte i foråret 1980. Forslaget blev under 1. behandlingen positivt modtaget af ordførerne fra samtlige partier og har været den indirekte anledning til, at justitsministeriet nu har udarbejdet det foreliggende lovforslag. Jeg vil derfor gerne takke det radikale venstre for deres initiativ.

Som jeg anførte under behandlingen af det radikale lovforslag, var der i forslaget nogle uafklarede spørgsmål. Det var således holdt åbent, hvad der skal gælde, hvis forældre med forskelligt efternavn ikke anmelder et efternavn for barnet. Der var heller ikke taget stilling til, om efternavne, der er erhvervet på grundlag af ægteskab, de såkaldte gif-